

*Metallinen setteritaulu,
joka luovutetaan englanninsetterijaokselle jaettavaksi.*

Kuva Tarja Puro.

Kerhon PALKINTOPROJEKTI 2010 - 2011

Kerholle on sen 110 vuoden historian aikana lahjoitettu lukuisia lahjaesineitä. Näistä moni kiertää nykyisin erilaisten kilpailujen ja kokeiden palkintoina. Pitkän historian aikana osa palkinnoista on jo ehtinyt katoamaan ja monen palkinnon saajat sekä jakoperusteet enemmän tai vähemmän epäselviä. Nyt Kanakoirakerho on käynnistänyt projektin, jonka tarkoituksena on saada koko tämä palkintoröykkiö ojennukseen.

Ensinnäkin Kanakoirakerhon hallituksen tavoitteena on saada ajantasaiset seurantalistat kerhon palkinnoista. Samalla tulee tarkistettua, ovatko palkinnot vielä jaettavissa vai ovatko ne menneet poikki. Osa Lappajärven lukion yrittäjäyyskasvatuskursuilaisista on tehnyt tätä mittavaa urakkaa ja seurantalistat palkinnoista alkavat olla päivitetty.

Jo viime vuoden palkintojenjakoa varten selvitettiin kaikki palkinnot ja tarkistettiin niiden säännöt; kuvat ja säännöt löytyivät mm. kerhon nettisivuilta. Jokaisesta jaettavasta palkinnosta on kuva ja jakoperuste. Tällä hetkellä kolmen palkin-

non sijainnista ei ole tietoa. Nämä palkinnot ovat: voittajaluokan kenttäkokeesta jaettava Turom-pokaali (Turom-malja on tallessa), englanninsetterijaoksen jakama Valiokarahvi sekä Derbystä jaettava Presidentin pokaali, jonka on lahjoittanut 1980 Urho Kaleva Kekkonen.

Kerholla on tällä hetkellä 89 vuosikokouksen iltajuhlassa jaettavaa palkintoa. Osa palkinnoista on kiertänyt jo vuosikymmeniä, kun taas tuoreimmat ovat 100-vuotisjuhlan antia. Yhtenä tavoitteena palkintoprojektissa on vähentää vuosikokouksen yhteydessä jaettavien palkintojen määrää – jakotilaisuus kestää

melkoisen tovin nykyisin.

Tämän vuoden vuosikokouksen 110-vuotisiltajuhlassa palkinnot jaetaan vielä totutun mukaan. Hallitus linjaa tämän vuoden aikana uudet jakoperusteet. Hallitus on päättänyt tähän mennessä, että rotukohtaisia palkintoja annetaan jakoksien jaettaviksi – iltajuhlan yhteydessä jaetaan kunkin rodun paras koira, paras nuori koira ja vuoden harrastaja/ohjaaja.

Kaikkien arvokilpailujen ja kokeiden kohdalla hallitus linjasi jakoperusteiksi sijoitukset. Nyt on eri kokeissa jaettu paljon rotukohtaisia palkintoja. Esimerkiksi vuoden 2009 Kultamaljasta ensimmä-

Ulkomuototuomareiden viesti kanakoiraväelle:

Treenatkaa myös kehäesiintymistä!

Kuva K. Roiha.

Arvostettu ruotsalainen gordonin-setterikasvattaja ja ulkomuototuomari Peter Hoyer oli tuomariomassa kesän 2010 erikoisnäyttelyssä Lapualla. Syksyn Ekipageen antamassaan haastattelussa Peter antoi lempeää kritiikkiä suomalaisen seisovajäen panostamisesta koirien näyttelykoulutukseen. Hän ihmetteli, miksi ihmiset, jotka ovat valmiita uhraamaan tunteja ja taas tunteja koiriensa metsästyskoulutukseen, eivät viitsi panostaa muutaman perusasian opettamiseen näyttelykäyttäytymistä koskien.

Ongelmia on, mutta keillä ja millaisia?

Lähestyin Peteriä muutamalla kysymyksellä sähköpostitse ja samalla heräsi halu selvittää, ovatko muidenkin kokoneiden FCI ryhmän 7 ulkomuototuomareiden havainnot samankaltaisia. Niinpä lähetin kysymykseni Peterin lisäksi myös muutamalle arvostetulle käyttökoirapuolen suomalaiselle ulkomuototuomareille, joista kaikki yhtä lukuun ottamatta vastasivat, sekä vielä meille suomalaisille setteri- ja pointeri-ihmisille tutulle, erikoisnäyttelyssä viime kesänäkin tuomarina vierailleelle tanskalaiselle Erik Petersenille. Suomesta kyselyyn vastasivat Erja Nummi, Markku Santamäki ja Raimo Louhio.

Kuinka tavallisina ulkomuototuomarit pitivät ongelmia näyttelykehässä, mikä tyyppiset ongelmat olivat kyseessä ja mistä tuomarit arvelivat niiden johtuvan? Suurimmalla osalla oli ollut jonkinlaisia vaikeuksia koirien arvostelussa. Yleisimmin näitä hankaluuksia oli nuortenluokassa ja junioriluokassa. Lähes kaikkien tuomareiden mielestä ongelman ydin on näissä luokissa siinä, että niin koira kuin esittäjäkin ovat kokemattomia, eivätkä hallitse tilannetta näyttelykehässä. Erik Petersen mainitsi, että puutteita koirien esittämisessä on valitettavasti usein juuri

metsästäjillä. Karkeana arviona hän tote-
si, että n. 50% heistä tarvitsee neuvoja ja
ohjausta kehässä, että koirasta saataisiin
esille sen parhaat puolet.

-Usein tuodaan harjoittamaton koi-
ra näyttelyyn ja epäonnistutaan, sanoo
myös suomalainen tuomari Markku San-
tamäki.

-Hyväluonteinenkin koiraa vieroksuu
näyttelytilannetta ja on hermostunut
kera hermostuneen esittäjän. Liikkeitä
tarkastellessa koiraa vetää ja loikkii, esi-
ttäjä joutuu kiristämään talutinta ja jopa
"hirttämään" sitä. Seisottamisesta ei tule
oikein mitään ja koiraa nostetaan mahan
alta jolloin selkä köyristyy ja näin ulko-
muodon tärkeimmät arvostelukohteet
eivät ole tasapainossa. Suhteelliset koot,
mittasuhteet ja linjat, Santamäki kiteyt-
tää.

Nuori koiraa on epävarma ja tukeutuu
voimakkaasti esittäjäänsä, joka puoles-
taan ei osaa valaa itsevarmuutta koiraan
ollessaan itse hieman epätietoinen siitä,
meneekö kaikki nyt oikein. Nuori koiraa
voi myös olla liian innokas ja rauhaton
ja ottaa koko homman riehuminen kan-
nalta. Tuolloin on mahdotonta arvostella
koiran liikkeitä. Raimo Louhio toteaa, että
nuorten luokassa usein on hankaluutena
myös se, että kun tuomari aloittaa koiran
tunnustelun, riehakas energiapakkaus
luulee leikin alkavan ja mikäli esittäjällä
ei ole hallintaa koirasta tällaisessa tilan-
teessa, arvostelu vaikeutuu ja hidastuu ja
kehien aikataulu jää auttamatta jälkeen.
Useampi tuomari, mukaan lukien Erja
Nummi, kritisoi myös jatkuvaa makupa-
lojen syöttämistä.

-Tavallisinta lienee se, että purenna/
hampaiden katsomisessa on ongelmia.
Joskus tosin ongelma syntyy siitä, että
koiran suu on täynnä lihapullia ja leuat
käyvät koko ajan, Nummi harmittelee.

Iloisena huomiona tuomareilta saatiin
kuitenkin se viesti, että varsinaisia käy-
töongelmia koirilla tavataan seiskaryh-
mässä harvoin, ja että niin mannermai-
set kuin brittiläisetkin seisotarodut ovat
kaiken kaikkiaan sangen sosiaalisia ja
ystävällisiä.

Ei ne muuallakaan... vai miten on?

Haastatellut tuomarit ovat arvostelleet
koiria myös muualla kuin Suomessa. Mie-
lipiteet siitä, onko kehäkäyttäytymisessä
eroa eri maiden välillä, vaihtelivat jonkin
verran. Kaikkialla oli kuitenkin vallalla sa-
mansuuntainen huomio: kehäkäyttäyty-
minen vaihtelee ei niinkään maantieteen
kuin näyttelyyn osallistuvien henkilöko-
htaisten intressien osalta. Myös muissa
maissa metsästyskoirahommat olivat ko-

Hyvin esitetyn koiran mittasuhteet on helppo arvioida. Peter Hoyer arvostelemassa viime kesän erikoisnäyttelyssä. Kuva Tarja Puro.

kemattomampia ja heidän koiriensa esi-
ttämisessä oli eniten puutteita.

-Setteriväen keskuudessa on maasta
riippumatta karkeasti jaoteltuna kolmea
eri kategoriaa, kertoo Peter Hoyer: näyt-
telyharrastajat, metsästäjät ja seurakoi-
raharrastajat.

-Luonnollisesti he, jotka ovat hankki-
neet koiran päämääränään kiertää näyt-
telyitä ja esittää koiraa mahdollisimman
paljon, esiintyvät kokeneimmin ja var-
mimmin, kaikkein "ammattimaisimmin".
En tarkoita sitä, että tämä olisi se juuri
oikea tai paras tapa, mutta kieltämättä
kahdella muulla ryhmällä on heiltä kosol-
ti opittavaa, Hoyer sanoo.

Erja Nummi on tehnyt huomioita ulko-
maisissa näyttelyissä.

-Etenkin suurissa ulkomaisissa titteli-
näyttelyissä käytetään runsaasti ammat-
tihandlereita. Toivottavasti tuo ei yleisty
Suomessa, sillä minusta koiranäyttelyt
saavat pysyä harrastuksena, joihin "ihan
tavallinen" koiranomistaja voi osallistua
lemmikkinsä kanssa, hän sanoo. Erik Pe-
tersen puolestaan on hieman päinvas-
taista mieltä.

-Metsästäjät eivät toisinaan osaa esi-
tää koiransa tarvittavalla ylpeydellä.
Tällöin olisi parempi antaa ammattitai-
toisen esittäjän näyttää koiraa. Maiden
välillä en ole kuitenkaan havainnut eroja,
hän sanoo.

Markku Santamäellä on haastatelluista
tuomareista laajin kokemus ulkomailta
tuomaroinnista, tai ainakin monipuoli-
sin.

-Eksoottisin paikka, jossa olen arvostel-
lut, on Sahren kansallispuisto Mooseksen

kuumien lähteiden luona, palmujen alla
+ 35c varjossa. Talven kovimmat pakka-
set taas olen kokenut täällä Suomessa ul-
kokehissä. Eri maiden välillä on suuriakin
eroja riippuen kunkin maan koirakult-
tuurista. Jopa tiettyjen käyttökoirarotu-
jen esittäminen vaihtelee johtuen koiran
käytön tavoista. Kuinkas sitten arvoste-
lu? Eri roduilla koirien näyttelykuntoon
laittaminen eri maissa on hyvinkin poik-
keavaa etenkin turkkien osalta. Puhtaita
koirien kuitenkin tulisi olla ja liiallisen
turkin trimmauksen tulisi aiheuttaa ar-
vosteluksi "ei voida kaikilta osin arvostel-
la, EVA", toteaa Santamäki.

-Ruotsissa olen arvostellut suurissa
näyttelyissä ja niissä on selvä ero joka
on nähtävissä myös Suomessa. Nimittäin
innokkaita häirikökoiria on vain vähän
tai ei ollenkaan. Hollannissa arvostelin
suurella metsästyskoiranäyttelyssä, jos-
sa oli myös näitä "villikoiria", kuitenkin
vähemmän kuin Suomessa keskimäärin,
sanoo Raimo Louhio.

Kaiken kaikkiaan tuomareiden kom-
mentit ovat metsästyskoiraväelle oman-
tunnonpistoksia aiheuttavaa luettavaa.

-Yllä olevasta voisi tehdä hätäisen pää-
telmän, että pienempiin näyttelyihin ku-
ten erikoisnäyttelyt ja ryhmänäyttelyt,
viedään koiraa enempiä valmentamatta.
Se luo nuorelle koiralle riehakaan ilma-
piirin, jonka katkaisee vain viiden minu-
utin kehässä käynti, Louhio toruu.

Siispä harjoitellaan... ja harjoitellaan... ja sitten vielä harjoitellaan!

Ketkä olisivatkaan parempia näyttelykou-
lutusvinkkien antajia, kuin kokeneet ulko-

muototuomarit, joilla on myös kansainvälistä kokemusta ja laajalti näkemystä. Niinpä tuomareita pyydettiin antamaan omat vinkkinsä Suomen setteri- ja pointteriväelle, vaikkapa sitten tulevan kesän näyttelykautta silmällä pitäen. Mitkä ovat tuomareiden mielestä seikkoja, joihin tulisi keskittyä harjoitettaessa koiraa näyttelykehään? Entä mitkä ovat tuomareiden harjoitteluvinkit?

-Kiinnostavaa, että kysymys tuo esille termin "harjoitettaessa", sillä siinä on kysymys, sanoo Peter Hoyer. Aivan liian moni koira on liian huonosti "lämmitelty", ja näyttelykehäharjoituksen määrä on puutteellinen. Suurin osa metsästäjistä käyttää tunteja tunnin perään treenataksaan metsästyksen liittyviä seikkoja. Mutta miksi, kun lähdetään näyttelyreissulle, joka usein maksaa rahan lisäksi myös aikaa ja vaivaa, ei ole vaivauduttu uhraamaan edes viittä minuuttia koiran harjoittamiseen? Oli tuomari miten pätevä tahansa arvostelemaan myös koira, jonka parhaita puolia ei osata tuoda esille, koiran hyvä esittäminen on aina etu.

Kaikki haastatellut tuomarit korostivat koiran luonnollisen esiintymisen ja esittämisen tärkeyttä. Koira tulisi opettaa ravaamaan löysässä hihnassa esittäjän vierellä. Näyttelyssä käymisen ja kehässä esiintymisen tulisi olla myös iloinen ja positiivinen kokemus niin koiralle kuin esittäjällekkin. Jos esittäjä ei viihdy kehässä, ei siellä viihdy myöskään koira. Peter Hoyer ehdottaakin, että mikäli omistaja ei viihdy kehässä itse tai vaikkapa jännittää siellä olemista liikaa, on silloin parempi antaa koira jonkun toisen esitettäväksi. Koiralla ei totisesti ole mukavaa, mikäli se vaistoaa, että sinä itse olisit kaikkein mieluiten aivan jossain muualla kuin kehässä juuri sillä hetkellä, Hoyer opastaa.

Raimo Louhio kehoittaa totuttamaan koiraa vieraisiin tilanteisiin.

-Totuta koira siihen, että vieras henkilö voi tutkia sitä käsin ja katsoa suuhunkin. Opetta koira ottamaan ja pitämään katsekontakti esittäjään. Makupaloja ei kehässä tule antaa. Seisomaan asettuminen tapahtuu parhaiten siten, että koira pysäytetään liikkeestä ja tarvittaessa sitä ohjataan ottamaan puoli askelta eteen tai taakse. Mielestäni on väärin siirrellä käsin koiran jalkoja. Myös se on väärin, että esittäjä kannattelee koiran häntää tai päätä.

Makupalojen käyttöä kehässä ei suosittele myöskään Santamäki.

-Periaatteessa opetus tapahtuu vain positiivisen vahvistamisen kautta ja paljon toistoja ja totuttamista erilaisiin olo-

suhteisiin. Palkitsemistapoja on monia, mutta makupalojen käyttö ehkä yleisin. Motivointilelut ja sanalliset keuhut ja taputukset toimivat myös. Koira siis ehdollistetaan palkkaamiseen. Opetuksen edistymisen myötä palkkausta vähennetään. Näyttelykehässä ei tulisi enää syöttää makupaloja. Onneksi eri puolilla Suomea järjestetään koulutustilaisuuksia, joihin kannattaa hakeutua.

Samoilla linjoilla on Erja Nummi.

-Ylenmääräinen asettelu on mielestäni tarpeetonta ja joskus jopa häiritsevää. Itse arvostan eniten melko vapaasti, hihna löysällä ravaavaa ja oma-aloitteisesti ryhdikkäästi seisovaa kaunista koiraa. Sivulla ravaamista voi harjoitella ihan vaikka lenkillä ja koiralle edullisinta esiintymisasentoa voi treenata vaikka kotona peilin edessä. Toisiin koiriin ja kehäkäyttäytymiseen voi totutella vaikkapa mätsäreissä ja monien seurojen näyttelyharjoituksissa.

Petersen kertaa muiden tuomareiden sanomaa.

-Luonnollinen seisoma-asento, häntä iloisesti heiluen. Sitten...harjoitella liikumista.

Entä mitkä ovat tuomareiden terveiset suomalaiselle kana-koiraväelle?

-Kiitos monista viihtyisistä hetkistä Suomessa, niin kehässä kuin sen ulkopuolellakin, lähettää terveisii Erik Petersen Tanskasta. Suomalaiset ovat aina ystävällisiä ja todella kunnioittavat saamaansa näyttelypalkintoa - ei koskaan mitään mutinoita arvosteluista yms. Kiitos erinomaisesta urheiluhengestä. On tärkeää esiintyä edukseen kehässä, mutta tässä on paradoksi: suomalainen metsästyskoiraväki on hyvin sympaattista porukkaa kehässä esiintyessään, verrattuna pyntättyihin ammattihandlereihin jotka näyttävät toisinaan enemmän siltä kuin olisivat menossa jonkun häihin kuin koiranäyttelyyn.

-Parhaat terveiseni täältä kylmästä ja lumisesta Ruotsista, jollaista täällä on näin tammikuun lopulla tätä kirjoittaessani, tervehtii Peter Hoyer. Paljon onnentoivotuksia teille kaikille koirinenne, niin kevään kokeisiin kuin tulevan kesän näyttelykaudellekin.

Raimo Louhio palaa terveisissään vielä koulutusteemaan.

-Kouluta koirasi lempeästi mutta määrätietoisesti kiitoksen avulla. Aseta sille rajoja tarpeen mukaan, niistä älä löysäile. Ole koirillesi johtaja, ne tykkäävät sitä enemmän mitä vahvempi johtaja niillä on. Kuitenkin kaiken aikaa ole kaveri. Ys-

tävällinen sana ja kosketus koiraa kytkettäessä ja muulloinkin, se tuntuu molemmista hyvälle.

-Tässä taidan siteerata mottoa erältä tunnetulta seisojakasvatustalostamme, jonka koiria ja kasvatteja on näyttelykehissäkin esiintynyt jo 40 vuotta, sanoo Erja Nummi: "Kauniilla koiralla on mukava metsästää."

Meillä Suomessa saadaan kaiken kaikkiaan olla sangen ylpeitä koiriemme ulkomuodollisesta tasosta. Tästä kertovat lopuksi paljonpuhuvasti Markku Santamäen terveiset:

-Keskustellessani erään Keskieurooppalaisen kaikkien rotujen ulkomuototuomarin kanssa hän mainitsi: "Kyllä teillä Suomessa on helppo arvostella, kun te voitte valita hyvistä koirista parhaan, mutta meillä joudutaan valitsemaan huonoista vähiten virheitä omaavan." Kyseinen tuomari on arvostellut myös Suomessa ja kanakoiriakin.

Harjoitusta ja harjoitusta. Olet ansainnut koirasi.

Kepa Teittinen

Kuva Birgitta Vuorela.

Pointterit ja setterit, myös pennut

PÄÄNÄYTTELY 2011

Lapua 11.06.2011 Kiviristin koulu
Arvostelu alkaa klo 10.00

Ilmoittautuminen

30.04. tai 23.05. mennessä:

Englantilaisten kanakoirien päänäyttely
PL 267, 45101 Kouvola.

Tiedustelut:

leena.majala-heino@pp.inet.fi tai puh. 0400 923914.
Ilm.maksu 30.4.2011 menn. 30 €,
saman om. 2. jne koira, pennut ja vet. 25 € valiot ja
yli 10-v. vet ilmaiseksi. Ilm. maksu 1.5.2011-23.5.2011
maksettuna 35 €, saman om. 2. jne koira 30 €,
pennut ja vet. 25 €, valiot ja yli 10-v. vet. ilmaiseksi,
tilille Nordea 200118-2126 / KKK-HHS /Näyttelytili,
IBAN: FI 4520011800002126
SWIFT/BIC NDEAFIHH/KKK-HHS/Näyttelytili

Palkintotuomarit:

Punainen irlanninsetteri, punavalkoinen
irlanninsetteri, gordoninsetteri ja näyttelyn
paras **Hans Anderson**, Ruotsi

Englanninsetteri ja pointteri, paras pentu,
paras veteraani, paras kasvattajaryhmä ja
paras jälkeläisryhmä
Eeva Anttinen.

Pyyjahti Ylistarossa

KKK-HHS ry:n jaosten välinen leikkimielinen ampumakilpailu Pyyjahti järjestetään jälleen päänäyttelyn yhteydessä. Tapahtumapaikkana on viime vuodesta tuttu Ylistaron metsästäyseuran ampumarata Järvikylässä. Radalle on Lapualta lyhyt ajomatka. Kisassa ovat kilvoittelevat KKK-HHS ry:n rotujaokset. Lisäksi ampumataidoissa kisataan myös kanakoirien kahden rotujäjestön - Kanakoirakerhon ja Saksanseisojakerhon - välillä.

Viime vuonna Saksanseisojakerho vei voiton rotujärjestöjen välisessä kisassa, Kerhon jaoksista tarkin oli puolestaan irlanninsetterijaos, joka myös tänä vuonna isännöi ampumakisaa.

Pyyjahti- ampumakilpailu käydään 12. kesäkuuta sunnuntaina. Ensimmäisenä ampumavuorossa on Saksanseisojakerhon väki, Kanakoirakerhon ampujat aloittavat klo 12.

Tarkemmin aiheesta seuraavassa lehdessä ja kevään aikana kerhon internetsivuilla.

LISÄTIEDOT: Risto Kannisto, p 0400- 544 030
tai risto.kannisto@elisanet.fi

